

عنوان مقاله:

دلایل عدم گسترش تکنولوژی اعضا ماریچ در کشورهای در حال توسعه مانند ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدعقاد محمودی مهریزی - دانشجوی دکتری، دانشکده فنی و مهندسی، پردیس دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

علی قنبری - استاد، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

محسن صابرمهانی - استادیار، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در 30 سال گذشته استفاده از شمع ها و مهارهای ماریچ و به طور کلی پیه های ماریچ روند رو به رشدی داشته است. مواردی همچون پذیرش این تکنولوژی در آیین نامه های بینالمللی و داخلی هر کشور، تحقیق، پژوهش و در نهایت چاپ کتابها و مقالات فراوان در این حوزه و وجود شرکتهای سازنده، کمیته ها و مجریان این تکنولوژی، در گسترش و پیشرفت این تکنولوژی نقش بسیاری داشته است. با این وجود در بسیاری از کشورها، مخصوصا کشورهای در حال توسعه، چنین روشهایی با سرعت بسیار آهسته ای پیشرفت کرده اند. هدف از ارائه این مقاله بررسی دلایل عدم گسترش اعضا ماریچ و موضوعه ای نیازمند تحقیق بیشتر در این حوزه بوده است. این کار به روشن شدن موضوع کمک کرده و دامنه پیشرفت تکنولوژی را مشخص میکند. برای این منظور پرسشنامه های تهیه و برای محققان، سازندگان، طراحان و مجریان پروژه های ژئوتکنیکی در ایران ارسال شده است. در این مقاله نتایج پرسشنامه جمع آوری شده به همراه تحلیل آن بیان شده است. مشخص شده است که مواردی همچون مطالعات موردی برای ایجاد استانداردهای عملی منطقه ای، ارتباط گشتاور نصب به ظرفیت برای انواع مختلف خاک، رفتار گروه های مهار/ شمع، پایش دراز مدت مهارها و شمع های ماریچ ابزارگذاری شده باید بیشتر مورد توجه و تحقیق قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

شمع ماریچ، مهار، ریزشمع، میخ خاک، رس، ماسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927682>

